

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Okresního soudu v Olomouci na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi tímto soudem a Krajským soudem v Brně, za další účasti žalobce T. I. C. C. R., a. s., zastoupeným Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem Praha 4, Zelený pruh 95/97, 140 00, a žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, 772 00, zastoupeného JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem Olomouc, Riegrova 12, 772 00, o zřízení věcného břemene, ve věci vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 26 C 194/2003,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 9. 5. 2005 se obrátil Okresní soud v Olomouci na zvláštní senát s návrhem na zahájení řízení o kompetenčním sporu, který vznikl mezi ním a Krajským soudem v Brně ve věci vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 26 C 194/2003, o zřízení věcného břemene.

Ze spisu vyplynuly tyto podstatné skutečnosti:

Žalobce podal dne 23. 7. 2002 u Krajského soudu v Brně žalobu proti rozhodnutí Okresního úřadu v Prostějově, referátu regionálního rozvoje, ze dne 21. 5. 2002, čj. RR 173/2002 Ti, jímž Okresní úřad v Prostějově potvrdil rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ v Prostějově ze dne 25. 3. 2002, čj. SÚ 993/02-Tom, kterým stavební úřad zamítl návrh na zřízení věcného břemene pro stavbu Tranzitní telekomunikační trasy úsek Vyškov – Olomouc.

Krajský soud v Brně žalobu usnesením ze dne 26. 2. 2003, čj. 30 Ca 224/2002-21, odmítl s odkazem na ustanovení § 68 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále také jen „s. ř. s.“). Vycházel ze závěru, že správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci a odkázal žalobce na občanskoprávní řízení.

Žalobce poté podal dne 28. 4. 2003 u Okresního soudu v Olomouci žalobu, kterou se domáhal, aby soud vydal rozsudek, jímž by zrušil rozhodnutí Okresního úřadu v Prostějově čj. RR 173/2002 Ti ze dne 21. 5. 2002 a rozhodnutí Městského úřadu v Prostějově čj. SÚ 993/02-Tom ze dne 25. 3. 2002 a věc vrátil Krajskému úřadu Olomouckého kraje k dalšímu řízení.

Okresní soud v Olomouci usnesením ze dne 15. 9. 2003, čj. 26 C 194/2003-39, žalobu s odkazem na ustanovení § 43 odst. 2 o. s. ř. odmítl.

K odvolání žalobce rozhodl Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, usnesením ze dne 29. 1. 2004, čj. 40 Co 1385/2003-45, tak, že usnesení Okresního soudu v Olomouci zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Okresní soud v Olomouci poté podal dne 9. 1. 2005 již zmiňovaný návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu.

Z přiložených spisů Nejvyššího správního soudu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti.

Žalobce podal dne 10. 4. 2003 proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2003, čj. 30 Ca 224/2002-21, kasační stížnost. Nejvyšší správní soud kasační stížnost usnesením ze dne 3. 7. 2003, čj. 4 As 8/2003-37, odmítl pro předčasnost.

Ke kasační stížnosti žalobce ze dne 15. 9. 2003 a ze dne 10. 11. 2003 rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 1. 2005, čj. 4 As 16/2004-75, tak, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2003, čj. 30 Ca 224/2002-21, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Zvláštní senát o věci uvážil takto:

Z ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, plyne, že stranami kladného nebo záporného kompetenčního sporu jsou buď soudy na straně jedné a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, nebo soudy v občanském soudním řízení na straně jedné a soudy ve správním soudnictví na straně druhé. Podle odst. 2 téhož ustanovení je kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (tj. pozitivní kompetenční spor). Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (tj. negativní kompetenční spor).

Okresní soud v Olomouci označil ve svém návrhu jako druhou stranu negativního kompetenčního sporu Krajský soud v Brně a navrhl, aby zvláštní senát rozhodl, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci je krajský soud rozhodující věci správního soudnictví, a současně zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2003, čj. 30 Ca 224/2002-21.

Jelikož tu není kompetenční spor, o němž by mohl rozhodovat zvláštní senát, návrh Okresního soudu v Olomouci byl odmítnut podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb. Krajský soud v Brně sice popřel svou pravomoc o věci rozhodovat tím, že žalobu odmítl, jeho rozhodnutí však v řízení o kasační stížnosti zrušil již Nejvyšší správní soud. Nebyl zde tak důvod pro postup podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb., které zvláštnímu senátu ukládá zrušit rozhodnutí, jímž strana kompetenčního sporu nesprávně popřela svou pravomoc.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu